

сучасних інформаційних технологій електронного урядування та розширення переліку електронних послуг.

Використані джерела

1. Про Концепцію розвитку інформаційно-аналітичних систем Пенсійного фонду України: наказ ПФУ від 26 трав. 2015 р. № 86. URL: <https://www.pfu.gov.ua/>
2. Про схвалення стратегії модернізації та розвитку Пенсійного фонду України на період до 2020 року: розпорядження КМУ від 14 верес. 2016 р. № 672-р.
3. Веб-портал електронних послуг ПФУ. URL: <https://portal.pfu.gov.ua>.
4. Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні: розпорядження КМУ від 20 верес. 2017р. № 649-р URL: <https://www.pfu.gov.ua/>
5. Мартиненко Н. В. Теоретичні засади становлення і розвитку національних пенсійних систем. Актуальні проблеми державного управління. 2018. №1(53). С. 53.

Кепанач Олександр

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: д.е.н., професор, професор кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Желюк Т.Л.)

ДРАЙВЕРИ МІСЦЕВОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Дослідження місцевого економічного розвитку зумовлене потребою досягнення збалансованості між економічним ростом, соціальним розвитком та навколишнім природним середовищем на фоні поглиблення технологічного та екологічного розриву між цивілізаціями, країнами, регіонами; підтримкою спроможності економічної системи до розширеного відтворення на всіх її рівнях; своєчасного виявлення, запобігання і нейтралізації реальних та потенційних загроз, створення такого інституційного середовища, яке б дало змогу стабілізувати економічну систему, забезпечити її цілісний та конкурентний розвиток; потребою активного залучення України до реалізації нової Глобальної програми сталого розвитку до 2030 року ООН (25.09.2015р.); глобальної стратегії збалансованого розвитку, прийнятої на 11-й саміті «Великої двадцятки» (G20) у Пекіні (2016р.), формування нової якості економічного зростання і забезпечення збалансованого розвитку національних економік; забезпечення конкурентного розвитку територій; зупинення процесів скорочення зайнятості економічно активного населення; врахування викликів нової економіки [1].

Розвиток – це незворотні, спрямовані, закономірні зміни свідомості та матерії. Результатом розвитку є нова якість. Економічний розвиток за Едавардом Блейклі – це процес створення добробуту через мобілізацію людських, фінансових, капітальних, фізичних та природних ресурсів для генерування придатних для ринку товарів та послуг. Результатом даного

розвитку є добробут окремого споживача та суспільний добробут вцілому.

Під економічним розвитком розуміється довготривалий процес змін в економіці, який охоплює як кількісні (економічне зростання), так і якісні зміни (соціально-економічний прогрес), в результаті яких зростає добробут суспільства

Місцевий розвиток – це безперервний векторний процес, який супроводжується зміною структури, виникненням нових, трансформацією чи зникненням існуючих зв'язків системи відповідно до ендогенних та екзогенних викликів, що забезпечує їй цілісність, резистентність до деструктивних впливів. Його також визначають як процес позитивних змін (зростання кількісних та покращення якісних показників), що відбувається на певній – відносно невеликій – території, із забезпеченням потреб, преференцій та ієрархії цінностей, специфічних для цієї території.

Головною метою такого розвитку є гарантування мешканцям якомога вищого можливого рівня життя через реалізацію цілей, що доповнюють головну ціль, таких як: забезпечення працевлаштування мешканців (доходів); забезпечення умов матеріального життя (харчування, житло, проживання в середовищі, що не шкодить здоров'ю); забезпечення позитивного середовища для розвитку (можливість навчатись, відпочивати, брати участь в культурних, рекреаційних та розважальних заходах, доступу до інформації, можливість подорожування та спілкування з суспільством в широкому розумінні); забезпечення основних потреб щодо безпеки та перспектив на майбутнє (відчуття стабільності), а також можливості розвитку наступних поколінь. Як вказано вище, місцевий розвиток стосується невеликої території. Найчастіше ця територія визначається як територія окремої громади або кількох громад, що входять до складу адміністративної одиниці вищого рівня (наприклад, району в Україні чи повіту в Польщі) [2].

Місцевий розвиток визначається певними чинниками чи детермінантами. До внутрішніх чинників слід віднести:

- фактори агломерації, переваги спільних ринків, бізнес мереж, якісної бізнес інфраструктури, якість резерву робочої сили і інформації, кластери однотипної діяльності, економія на масштабах;
- географічні фактори такі, як порти, річки або кордони, або легкий доступ до важливої сировини;
- комбінація факторів, які визначають чи є місто привабливим місцем для ведення бізнесу. у кожного бізнесу є свій перелік вимог, але є декілька основних факторів.
- основні фактори вартості при відкритті, розширенні або управлінні; земля, трудові ресурси, виробничі приміщення;

- фактори, які впливають на інвестиції та вибір місця розташування, такі як якість життя і побутові умови;
- ступінь до якої місто і місцева влада сприймаються як про-бізнесові, і такі, що просувають політики сприятливі для ведення бізнесу;
- містоутворюючий чинник кожного міста, особливості функціональних складових господарського комплексу, бюджетоутворююча база.

До зовнішніх чинників слід віднести: трансформаційні суспільно-політичні процеси; чинники загальноекономічної ситуації в державі, якими є неврівноваженість економічної та бюджетної політики, оподаткування, фінансово-економічні регулятори, нормативно-правові асиметрії.

Ці асиметрії прослідковуються в різних системах життєдіяльності міста і повинні бути вирішені через систему управління місцевим економічним розвитком:

1. Адміністративно-територіальний устрій та територіальна організація влади: перманентна незавершеність адміністративно-територіальної реформи.
2. Землеустрій та державний земельний кадастр: окремі населені пункти не мають встановлених меж (визначення територій, на які розповсюджуються повноваження органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування).
3. Містобудування та планування розвитку територій населених пунктів: відсутність стрункої системи.
4. Фінансові повноваження органів влади (у сфері фінансово-економічної самодостатності та організаційної спроможності громади): невідповідність доходів місцевих бюджетів видаткам на виконання органами місцевого самоврядування наданих повноважень та функцій.

Розуміння чинників місцевого економічного розвитку, його еволюційного поступу, підходів до управління та інституційного забезпечення ним з врахуванням принципів демократичного врядування та механізмів партисипації дозволить забезпечити його конкурентний розвиток.

Використані джерела

1. Желюк Т.Л. Регіональний розвиток: нові підходи до антикризового управління // Вісник Тернопільського національного економічного університету. – 2017. – Вип. 2. – С. 19-36.
2. Європейські стратегії для місцевих громад України та Молдови: досвід країн Вишеградської четвірки: методичний посібник . Р. Шарлея, А. В. Кавунець, О. М. Безпалько, М. Москалу, А. І. Ланова. К., 2018.- 76 с.